

las diei horas habeatur ibi, a fratrum fideli devotione omnibus diebus vitæ meæ obtinui.

Hæc sunt nomina eleemosynatorum cum eleemosynis suis.

Domnus imperator Chaonradus libras xv et auri uncias iv.

Domna imperatrix libras iii et duas uncias auri.

Domnus episcopus Mettensis ii.

Comes Leitfridus vi et semis.

Comtissa Alberada i et cortinam optimam cubitorum lxxii, et annonæ mod. cccc.

Ductrix Mathildis lib. unam et semis.

Heinricus Advocatus v.

Filista conjux ejus v.

Hugo de Brisciaco iii.

Widricus Grossus v.

Heinricus de Fau v.

Heinricus de Tussiaco v.

Hildeburgis de Barro v.

Oda de domno Martino uncias auri iv et semis.

Mainfredus lib. v.

Emma vi.

Walderada v.

Mainherus de Calmis v.

Lambertus canonicus v.

Ingobertus v.

Domnus abbas Richardus i.

Domnus abbas Norbertus i.

Domnus abbas Sigifredus i.

Domnus abbas Poppo iv.

Domnus abbas Erlinus unam et semis.

Domnus abbas Herbertus ii.

Domnus Azechinus unam et semis et v solidi.

Eleemosynæ conversorum. Domnus Herberius primicius v. Domnus Herbertus archid. xviii et cappam purpuream. Domnus Gozelinus v. Domnus Girbertus xii. Domnus Albertus vi. Domnus Theodericus vii. Domnus Goisfridus unam et semis. Domnus Harwardus i et pallam unam. Domnus Teudo vineas ad x carr. vini. Comes Oddo x lib.

Nec minori gratiarum actione suscipiunt quod eis cives et suburbani nostri in carropera fecerunt, cum saxa ingentia et lapides muralis or. linis totis viribus, spontaneo nisu et prompta voluntate convexerunt, ruinasque veterum murorum totius monasterii manibus mundaverunt, cervicibus asportaverunt, quando necdum attingerant incensionum, deprædationum et vastationum infelix infortunium. Et quia nominatim eos non capit præsens charta, capiat illos cœlestis regni aula pro ea quam ædificaverunt Deo et sancto Apro in hac mortali vita.

Præterea hic annumerari dignum est illos quorum fuit multo major benevolentia quam potuisset esse largiendi facultas, qui solidos quinque, aut decem, aut quindecim, aut nummos duodecim vel sex, aut plus minusve contulerunt.

SANCTI LEONIS IX

DIPLOMATA

DATA CUM ADHUC EPISCOPUS TULLENSIS AGERET.

I.

Bruno, episcopus Tullensis abbatie Sancti Apri possessiones confirmat.

(Anno 1034.)

[Dom Calmet, *Histoire de Lorraine, Preuves, I, 413.*]

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis, omnium quæ subsistunt æternaliter creatricis atque moderatricis, Bruno, sanctæ Tullensis Ecclesiæ, humilis præsul.

Divinæ dispositionis gratia agitur quotiescunque animus uniuscujusque ad bonum velle inspiratur, maxime ille qui plus cæteris in hoc mundo aliquid habere cernitur, cum invigilat ut de rebus terrenæ dominationis Dei clementia sibi propitiatur; nobis tamen pastoribus Ecclesiæ pia sollicitudo indicitur ut grex Dominicus in ea constitutus nostra providentiâ pascatur, et gemina vitæ substantia sub temporali administratione fulciatur. Idcirco universis Ecclesiæ nostræ, cui Deo auctore præsidemus, tam præsentibus fidelibus quam etiam post longe sequentibus, certa ratione manifestum esse volumus

C quod ad locum Sancti Apri devenientes, et victualem monachorum administrationem pie considerantes, nobis in futuri districtione iudicii non modice profuturum esse credimus si ea quæ ad alimenta fratrum illic Deo servientium pertinent auferamus; ut per hoc et memoriale nostrum in eo loco certius consisteret, et servorum Dei pro adeptione salutis nostræ oratio perpetually non cessaret. Hujus itaque rei gratia ducti, ac paterna sollicitudine permoti, altaria ecclesiarum quas modernis temporibus ab ingenuis hominibus, seu a quibuslibet vicinis noviter acquisitas possidere videntur, consilio fidelium nostrorum per synodale decretum eis donatione firma concessimus: ea scilicet stabilitate et lege qua cætera altaria totius abbatie tenebant ab antiquo tempore, id est ut, decedentibus vicariis quibus tantummodo curam animarum per eorum electionem committimus, ipsi eadem altaria redimere nequaquam compellantur, sed solummodo electione sua ut dictum est, succiduos vicarios exhibeant, qui de manu nostra curam animarum suscipiant. Altaria

vero quæ illis concessimus, hæc sunt, videlicet, altare ecclesiæ in villa quæ dicitur Vallis-Curia; altare ecclesiæ in villa quæ dicitur S. Germani Archadis; altare ecclesiæ in Saponaria; altare ecclesiæ in Mollenis-Villa; altare ecclesiæ in Claregio. Habebant etiam dimidiam ecclesiam in Tantonis-Villa, quam vir recordabilis memoriæ Rainardus, ex comite in prædicto monasterio monachus factus, cum omni patrimonio quod ibidem possederat, ad cœlestes thesauros transtulerat, dum maneret in vita; nam altera dimidia pars de præbenda fratrum canonicorum hujus sedis erat. Et quia altare non poterat dividi lege supradicta, tradidimus utrumque donatione communi, quatenus de hac pietate fratres præsentialiter in memoriam reducant, quantum pro bona voluntate omnipotenti Deo pro nobis instantè supplicare debeant. Petimus denique et obsecrantes deprecamur successorum nostrorum paternam benevolentiam, ut hæc nostræ largitatis oblatio firma habeatur et rata, sicuti et ipsi quoque sua decreta constitutori sunt servare perenniter illibata; scientes procul dubio se ita pro bona voluntate remunerandos, sicuti pro temeritate eorum quæ pro animarum remedio constituta sunt, ab auctore mundi gravius puniendos. Ut autem hæc nostræ traditionis concessio in futuris temporibus firmior habeatur ac perpetually illæsa conservetur, manu omnium fidelium nostrorum eam corroborari fecimus, et auctoritatis nostræ gratia durare per succedentia tempora decernimus.

Ego Bruno indignus episcopus manu propria subscripsi.

Signum Gibuini primicerii.

Signum Dudonis Virduensis primicerii

Signum Ulderici archid.

Signum Ebydrici archid.

Signum item Udelrici archid.

Signum Lamberti archid.

Signum Benzolini archid.

Signum Geberoni archid.

Signum Lanzolini archid.

Data xviii Kal. Julii, anno ab incarnatione Domini 1034, indictione ii, anno vero domni Conradi regis i, imperii nono, pontif. quoque domni Brunonis viii, comite Rainardo juniore.

Ego Harduinus sacerdos et mon. jussu domni abbatidis Vidrici scripsi.

Acta Tullo in plenaria synodo.

II.

Bruno Tullensis Ecclesiæ episcopus consecrat oratorium Bertiniacæ curtis.

(Anno 1036.)

[Perard, *Recueil de diverses pièces servant à l'histoire de Bourgogne*, pag. 185.]

In nomine Dei omnipotentis, nomine triplicis, numine simplicis, Bruno humilis Leucorum episcopus, Dei dono, id quod est.

Noverit Industria fidelium Christi, tam futuri temporis quam presentis, quod vice quadam dum,

PATROL. CXLIII.

A ex more pastorali, nostri parochiam pontificii perambularem, contigit nos apud Bertiniacam cellam hospitari cum fidelibus. Itaque eo loci dominus abbas Divionensis, Halinardus nomine dicitur, cujus cella illa intererat, pariterque dominus abbas, Vuidricus noster, de cœnobio sancti Apri, ambo conversatione laudabiles, convenere gratia nostri. Porro locus ille satis eleganter Dei servitio exstructus et dedicationis benedictione nondum munitus, et, quod nobis gratius, discipline a monachis religiosis incolebatur. Igitur præfati abbates petierunt illud nos dedicare oratorium, ut ipsa ecclesiam nostræ diocesis et regiminis. Quorum annuendo precibus explevimus quod nostri erat officii. Ordinatis vero de quibus interpellabamur rebus omnibus, consulti fidelium commemorati sumus ut sanctum Christi martyrem Benignum, cujus honori illum sacravimus locum, quavis donatione sustentarem quatenus per hoc stabiliretur inibi memoriale nostri, et vivi et defuncti. Diu ergo super his meditantibus nec ad manus quod dari possat celebre habentibus suggestum est altaria de duabus ecclesiis, quæ erant sancti illius, sub nostra ditione pendere darique possibile nostro consistere velle.

Sed quia res perspicuas sæpe contingit quadam dubietatis caligine impediri, verebamur ne illata, subita et indiscussa donatio contraheret in posterum aliquid sinistri et ne fieret quandoque seminarium scandali; sed quoniam legis præsidio et aequitatis lance id facere conabamur, statutis induciis distulimus quod sedem nostram repeteremus. Denique postmodum, una dierum, convocari fecimus nostri cleri concilium, cujus in medium recitatur petitio abbatum prædictorum. Relatum est omnibus qui aderant concilio id nec perfici nec stabiliri posse absque testamentis utrinque cum chirographo notatis. Horum laude, et petitione et arctius cæteris domno abbate Vuidrico insistente, donavimus sancto Benigno duo altaria, videlicet de Solvis monte et Volferei curte, eo rationis tenore quandiu inibi regulariter celebraretur ordo vitæ monasticæ; si secus, quoniam, proh dolor! potentes sæculi tales non sunt quales ante habiti sunt, si forsitan episcopus Singonensis per cupiditatis zelum usibus suis illud rapuerit monasterium, sive, pulsus exiæde monachis regularibus, pomposa secularitas idem subintraverit cœnobium, hæc altaria, illi Ecclesiæ concessa sine ulla controversia, absque apostrophali garrulitate, in nostram redeant potestatem. Et quia thesaurus rerum omnium memoria est, ne posteri nostri ullo perturbationis errore præpediantur, sed conventio ista sine velamine fieri illis aperta reveletur, hæc testamenta in alterutram partem chirographo notare fecimus, ut comprobatione veri testimonii sit tenentibus et tollere volentibus idoneus defensionis locus.

Signum Brunonis pontificis, manu propria hoc testamentum confirmantis; S. domni abbatis Halin-

nardi ; S. Gregorii præfate cellæ prioris ; S. Vuidrici abbatis ; S. Hunaldi abbatis ; S. Gibuini primicerii ; S. Vualterii decani ; S. Odelbrici archid. ; S. Lietardi archid. ; S. Gelizonis archid. ; S. Heriberti archid. ; S. Vuidrici archid. ; S. Lamberti archid. ; S. Stephani archid. ; S. Rodulphi archid. ; S. Beselini archid. ; S. Raynardi ejusdem civitatis comitis ; S. Hugonis fratris domni episcopi ; S. Milonis ; S. Bruchardi ; S. Stephani ; S. Bosonis ; sig. Heinrici advocati ; S. filii ejus Sigifridi.

Igitur quoniam, secundum Apostolum, « nobis est videndum quomodo caute ambulemus, quoniam dies mali sunt, » hunc censum de istis altaribus non perdonamus, sed pro solida vestitura nobis nostrisque successoribus persolvendum reservamus. Cum autem contigerit ea vicariis viduari, potestatem libere obtineant, sine respectu episcopi et archidiaconi, alios imponendi et illis ea vendendi.

Acta sunt hæc Tulli, in plenaria synodo habita viii Idus Octobris, luna xiii, epacta prima, concurrente iv, bissexto, anno incarnationis Dominicæ 1036, indictione v ; anno regni Chonradi xiii, imperii vero x.

Ego Dizilinus cancellarius, indignus levita domus sancti Stephani, scripsi et publice relegi.

III.

Bruno, Tullensis episcopus, fundationem prioratus de Daguliano (de Denilly) confirmat.

(Anno 1044.)

[Dom Calmet, *Histoire de Lorraine*, I. *Preuves*, pag. 417.]

In nomine sanctæ et individue Trinitatis, Patris, et Filii, et Spiritus sancti, Bruno episc. Divine legis præcepto commonemur bonum facientes non desicere, sed de die in diem sanctorum loca accrescendo, Christi annuente gratia, in eleemosynarum largitate proficere pro viribus. Itaque noverit universitas credentium, quod Galerius de Daguliano, cum consilio et voluntate conjugis suæ Adilæ, construxerit in antiquo sui juris prædio quoddam cœnobium monastico ordini congruum, quod pro sua suorumque prædecessorum ac successorum salute monasterio Sancti Apri in suburbio Leuchorum urbis sito perpetua possessione tradiderit subjectum, et quasdam suæ hæreditatis ecclesias ad subsidium fratrum Deo ibi servantium perpetuo retinendas jure eidem loco delegaverit, et ad confirmandum suæ donationis testimonium, hanc chartam in præsentia nostra cum auctoritate apostolica conscribi inde et roborari fecerit. Inter Francos scilicet Maireium (*entre Frain et Maré*), mansos duos in dote prædicti cœnobii ecclesiæ, cum terris, pratis et mancipiis Durando et uxore ejus Gisla et filiis ejus. Ecclesiam de domno Valerio (*Domvallier*), cum v solidis et dimidio de fisco, et modis v avenæ cum capella Sirei-curtis (*Sérécourt*), et mancipiis Thibero et Durando cum sua matre. Ecclesiam Malisei-curtis (*Morizécourt, autrefois Malsécourt*)

A cum duodecim denariis de fisco, et mancipiis Grimaldo et uxore ejus ac filiis ejus, et Roberto. Medietatem ecclesiæ de Domno-Petro (*Dampierre, présentement la Petite Martigny*) cum manso uno, et terra, et prato. Medietatem ecclesiæ de Aureliani mansionibus (*Oreilmaison*). Ecclesiam Totelenei-curtis (*Tolaincourt*) cum duodecim denariis de fisco et uno receptorio, et cum mancipiis Joseleino et Haimone, cum fratribus et sororibus eorum uxoribusque ac filiis, et Humberto cum liberis. Ecclesiam Seivilla cum receptorio. Et duodecim denariis de fisco. Ecclesiam Madonis villæ, cum quinque solidis de fisco et totidem modis avenæ, et cum capella Morleni-curtis (*Morlaincourt*), et cum tribus receptoriis in anno, et mancipiis Rainfredo, cum uxore et liberis, terris et pratis. Medietatem ecclesiæ Ciricis-curtis (*Xircourt*) cum receptorio uno et duodecim denariis. Ecclesiam Sancti Hilarii-montis (*Hilairmont*) cum receptorio uno, et duodecim denariis cum omni prædio in silvis, pratis, terris cultis et incultis, servis et ancillis. Tres partes ecclesiæ Faucaudicurtis (*Foucaucourt*) cum duobus receptoriis et totidem solidis, et cum medietate eleemosynarum et oblationum, et cum omni prædio in silvis, vineis, pratis, terris cultis et incultis, servis et ancillis. Tertiam partem Radalli-villæ cum receptorio uno et sex denariis, et cum servo Rainero ejusque manso. Ecclesiam de Monasteriolo (*Le Mouserot*) cum receptorio uno et sex denariis, et cum servo Rodulfo et uxore ac liberis, ac manso. Ecclesiam de Frasnello (*Frenel*) cum servis Josperto et Angelrada, et Bernardo cum medietate liberorum. Medietatem ecclesiæ de Roverio (*Rouvre en Saintois*), et de alia medietate sextam partem cum duobus receptoriis, et quindecim denariis, et cum mancipiis Folberto et uxore ac liberis, et manso. Ecclesiam de Masnillo (*Mainil*) cum servo Balduino et uxore ac liberis, cum duobus receptoriis et duodecim denariis. De ecclesia sancti Hilarii medietatem, cum duobus capellis Mannonis-curtis (*Manoncour*), Girandi-curtis (*Girancour*), et servo Thiebaudo cum uxore et liberis, et banno territorii ipsius ecclesiæ cum tribus receptoriis et quindecim denariis, et cum tertia parte eleemosynarum et oblationum. Campum qui adjacet monasterio, usque ad silvam quæ vocatur Banosus, et ultra silvam alterum campum usque ad rivum, aliumque inibi cum silva apposita, quem dedit Erenbertus presbyter pro suæ animæ remedio. Molendinum versus occidentem, cum duobus pratis adjacentibus. Campum a Romoldo villico datum, juxta nostram corvatam situm. Mansum apud Mannonis-curtem ab Everardo presbytero datum, cum terra et prato ibi adjacente et vineam ab Erenberto presbytero datam. Apud Martiniacum (*Martigny*) pratum ad tres carros, datum pro remedio Allicri. Alodium de Rosolio (*Ronceux*) cum servis et ancillis, pratis, terris cultis et incultis, silvis, aquis, cum piscatione suæ partis, Albertum cum uxore et liberis. Pratum etiam apud Gimiriacum ad duodecim carros

sent. Prælia apud Bonfagit (*Bonfay*). et Danvillam; A usum silvæ adjacentis castro suo, concessit monachis hominibusque eis subditis quomodo sui uterentur servi. Usum etiam aliarum silvarum et pascuarum aquarumque in omnibus suis prædiis, servis ejusdem cellæ concessit ibidem manentibus, ut utantur sine omni servitio more suorum servorum. De mercato etiam castro suo adjacente concessit eis decimum denarium, scilicet de teloneo, de justitia vel de omni alio reddito. Unum ex furnis banalem. Widricus etiam abbas cœnobii Sancti Apri plurima ornamenta contulit prædictæ cellæ, et apud Vallerias vineam ad quinque carros vini, quæ dicitur Clausus Lamberti in pago Tullensi. Concessit quoque, ut si servus S. Apri acciperet uxorem ex ancillis hujus cellæ, absque omni refragatione eam teneret, similiterque servum hujus ancillæ Sancti Apri facta stabili communitate in conjugium susciperet. Advocatiam autem prædicti loci Walterius sibi et uxori suæ Adilæ retinuit, et post eos uni suorum hæredum qui major natu fuerit. Constituit autem ne ulli suorum hæredum hanc advocatiam tenenti cuiquam in beneficium eam dare liceat, sed ipse eam in suo dominio possideat, quæ post eos ad filium suum Odelricum deveniat, et post eum quicumque propinquior hæres castrum Daguliacum jure possederit, eandem advocatiam teneat. Summam autem servitii sibi suisque hæredibus pro memoria advocatiæ dandi omnibus annis statuit, extra quam nihil amplius requiratur, id est, duos solidos monetæ ejusdem pagi in festo sanctæ Mariæ de Candelis; de justitiis autem clamationum quas præpositus ejusdem loci per se potuerit diffinire, nihil advocatum concessit accipere. Sed si monachus non valeret contumaciam alicujus evincere, advocatum sibi in adiutorium advocaverit, tunc trium denariorum summam accipiat, ita tamen ut duas partes monacho habere prius faciat, reliqua omnia dispositioni abbatis Sancti Apri cœnobii ordinanda permittit. Ego vero Bruno Dei gratia præsul indignus, pro bona fidelis viri intentione, ecclesiam inibi constructam Deo et beatæ Mariæ dedicavi, eamque a subjectione ecclesiæ de domno Valerio cum omnibus appendiciis suis removi, et quidquid infra atrium continetur potestati monachorum subjeci, et auctoritate apostolica interdixi ut nullus aliquo temerario ausu, sive episcopus aut quilibet, in loco illo de aliqua violentia infra atrium facta justitiam expelat, nisi monachi per vicarium suum clamaverint, aut aliqui maligni rebellaverint; in qua ecclesia tria altaria constructa, et a nobis benedicta, ipsamque privilegio auctoritatis apostolicæ cum vinculo perpetuæ anathematis hac libertate donavi, ut nemo deinceps ea infringere nec sigillare aut in eis divina officia celebrare nisi permissione aut jussione monachorum præsumat. Et qui extra in castro vel in suburbio commanserint, parochiales ejusdem ecclesiæ et subditos vicario et monachis per omnia esse decrevi. Præterea pro bono affectu quem erga ipsum et Sancti Apri locum ha-

bui, ad supplementum elemosynæ, quatuor altaria cum suis redditibus eidem loco tradidi, scilicet altare Totileni-curtis, altare Medonis-villæ (*Médonville*), altare Faucaudis-curtis, altare de ecclesia Sancti Hilarii, ea conditione ut jam in reliquo decedentibus vicariis non redimantur, secundum morem aliarum ecclesiarum, sed ab eo qui cœnobio præfuerit idonei vicarii eligantur, et ab episcopo cura eis animarum tantummodo injungatur. Ut autem hæ nostræ convenientiæ firmiter stabiliantur, decrevimus omni anno duodecim denarios ejusdem pretii ad altare S. Stephani Leuthorum sedis, pro memoria subjectionis, in Purificatione sanctæ Mariæ, a loci ejusdem cellæ præposito persolvi. Si autem aliquis successorum nostrorum per succedentia tempora hanc elemosynam infirmare aut infringere, vel contra justitiam nostræ devotioni refragare voluerit, pastoralis auctoritate et etiam anathemate constringatur atque ad rectitudinem redire cogatur. Et ut hæc nostra traditio firmiter vel stabilior habeatur, hanc chartam in præsentia nostra in plenaria synodo recitari fecimus, testibusque subscriptis roborandam tradidimus, laude et consensu omnium clericorum nostrorum, omnesque qui huic nostræ sanctioni rebellaverint perpetuo anathemate a communione sanctæ Ecclesiæ separavimus, nisi resipuerint et Deo digne per pœnitentiam satisfecerint.

(*Quod sequitur atramento et scriptura paulum differre videtur a præcedentibus.*)

C Hanc quoque diffinitionem præbendam auctoritate qua supra omnia disposuimus, inter monachos et capellanos ordinare summa pace cum consilio ipsius domini, qui cellam construxerat procuravimus, et subius ascribere ad memoriam posterorum fecimus, scilicet quinque modia frumenti cum siligine, vel pisæ, vel fabæ, v modios spelte, quinque annonæ, privatas missas, primam missam ad corpus defuncti, peras, nuptias, purificationes mulierum, sepulturam albatorum, confessiones, festum sanctorum animarum, absque candela in quinque festivitibus annualibus, singulos denarios, et in ipsis festivitibus cum fratribus refectionem elemosynam defuncti quantum vivus donaverit, monachis autem quorum ecclesia est reliqua omnia concessimus; et omnes qui huic ordinationi obviaverint, sub perpetuo anathemate damnavimus.

Signum Gebisonis primicerii et cancellarii.

Sig. Stephani archidiaconi.

Sig. Roberti archidiaconi.

Sig. Widrici archidiaconi.

Sign. Rainardi com.

Sign. Conraudi com.

Anno pontificatus domni Brunonis xix, urbia comite Rainardo juniore; Segettensis pagi ubi ipsa cella sita est, comite Ricuino juniore.

Ego Lambertus levita ad vicem domni Gebisonis primicerii et cancellarii rogatus scripsi et subscripsi.

(Quod sequitur est atramenti primitivi et manus ejusdem cum initio diplomatis.)

Ego Bruno Dei gratia Leuchorum præsentis margitis subscripsi et signavi.

Signum Hugonis de Cysa urbe Italarum.

Sign. Herberardi (119) archiepiscopi Trevirorum.

Sign. Adhelberonis Metensis episc.

Sign. Theoderici (120) Verdunensis episcopi.

Sign. Hugonis Chrisopolitani archiepiscopi.

Sign. Widrici abbatis sancti Apri.

Sign. Herberti primicerii.

Sign. Herberti archidiaconi.

Sign. Valtheri comitis.

Sign. Rainardi comitis.

Sign. Odelrici comitis.

Sign. alterius Oderrici comitis.

Sign. Henrici advocati.

Sign. Gomberti.

Sign. Norberti.

Sign. Reimbaldi.

Data sunt hæc anno ab Incarnatione Domini 1043, indictione II, epacta XIV, concurrente VI, regnante Henrico secundo Romanorum Augusto.

(119) Il ne fut fait archevêque qu'en 1047.

(120) Il ne fut aussi évêque qu'en 1047.

SANCTI LEONIS IX

ROMANI PONTIFICIS

EPISTOLÆ ET DECRETA PONTIFICIA.

I.

Leonis IX papæ bulla qua Berardo I, Furfensi abbati, ejusque monasterio, bona, jura ac privilegia omnia confirmat.

(Anno 1049.)

[Muratori, *her. Ital. Script.* II, II, 585.]

LEO episcopus, servus servorum Dei, dilecto in Christo filio BERARDO, abbati monasterii quod ponitur in Pharfa, tuisque successoribus in perpetuum, perpetuam in Domino salutem.

Cum piæ petitiones nostris auribus inculcantur, decet nos assensum præbere, et talibus desideriis non resultare, quatinus sacra loca temporibus nostris proficiant et augeantur, et in nullo, quod absit! minuantur. Igitur quia petistis a nobis quatinus ex nostra largitate nostroque dono concederemus vestræ religioſitati monasterii vestri confirmationem, ejusdemque honorem, quæ habet modo, et habiturum est in perpetuum, videlicet fundum Massam in quo est ecclesia Sancti Valentini. Ex fundo Muciani uncias tres. Fundum Paternum, in quo est ecclesia Sancti Johannis. Fundum Carbonianum. Fundum Septimiani. Fundum Pipiliani. Fundum Agelli. Fundum Mutellæ. Fundum Loriniani. Fundum Urbanæ. Fundum Bucciniani. Fundum Albuciani; et alios fundos cum domibus, vineis, olivetis atque colonis. Confirmamus autem vobis vestrisque successoribus prænominatos fundos, vel uncias, seu ecclesias cum caſis, vineis, pratis, silvis, salictis, nec non aquimolis, et universis appendicibus, colonis atque familiis, vel omnibus ad eos generaliter et in integrum pertinentibus, sicuti primitus, et nunc ab ipso vestro monasterio possessa sunt tam in comitatu Sabinensi, nec non et Narniensi, sive in comitatu Reatino, vel Furconiano, Asculano, Firmano, Aprutiensi, et Pinnensi,

B Romano etiam, et Tuscano, omnesque adjacentes ejusdem monasterii atque pertinentias, cum omni integritate concedimus detinenda, tam ea quæ modo juste possidetis, quam ea quæ in futurum, largitate Domino, potueritis acquirere tu et successores tui, sicuti per privilegia sanctæ recordationis domni Adriani quondam papæ, et Pauli, eidem venerabili monasterio confirmata sunt, permanenda. De teleoneis quoque mercatorum, et pontium, et decimas ad monachorum stipendia et pauperum dari a præſenti secunda indictione tuæ religioſitati tuisque successoribus abbatibus vestri monasterii in perpetuum concedimus, ex eisdem omnibus percipiendas; nec non et oblationes mortuorum. Statuentes apostolica censura ex auctoritate beati Petri apostolorum principis sub divinis obtestationibus et anathematis interdictionibus, ut nulli unquam nostrorum successorum pontificum, vel aliæ cuilibet magnæ parvæque personæ, ipsa prænominata loca vel quæ in posterum, auxiliante Deo, vestro monasterio fuerint acquisita, sicuti supra sunt instituta, a potestate et ditione vestra vestrorumque successorum, ac vestri monasterii auferre vel alienare quoquo modo liceat. Si quæ autem temerario ausu magna parvæque persona contra hoc nostrum privilegium agere præsumperit, sciat se anathematis vinculo esse innodatum, et a regno Dei alienam, et cum omnibus impiis æterno incendio ac supplicio condemnatam. At vero qui pio intuitu curator et observator hujus nostri privilegii exsiterit, gratiam atque misericordiam vitamque æternam a misericordissimo Domino Deo nostro consequi mereatur in sæcula sæculorum. Amen.

Scriptum per manus Petri scriniarii sacri palatii, in mense et indictione secunda.